

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010057
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3619010057.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaného V. K. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.05.2019, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

V. K., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W.-M. A., A. XX/XX, slobodný nezamestnaný, t.č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou,

je v i n n ý, ž e :

dňa 27.07.2017 v čase o 12:24 hod. v Partizánskom na Nitrianskej ceste č. XXXX/XXX, v predajni C. odcudzil spolu 5 ks osviežovačov vzduchu zn. AMBI PUR v hodnote 4,99 €/kus takým spôsobom, že v predajni odstránil roztrhnutím ochranný obal z tohto tovaru, následne si tento tovar vložil do vrečka svojej bundy a prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, čím svojim konaním spôsobil spoločnosti TESCO STORES SR a.s., so sídlom Bratislava škodu vo výške 24,95 €, a skutok spáchal napriek tomu, že bol dňa 26.05.2017 rozhodnutím Okresného úradu Nitra pod č: OU-NR-OVVS2-2017/016168, právoplatným dňa 27.06.2017, postihnutý pokutou v sume 70 € za spáchanie drobnej krádeže - priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a čin spáchal, hoci bol dňa 19.10.2016 rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/62/2016, právoplatným dňa 19.10.2016 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona,

t e d a :

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l :

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, písm. n/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti TESCO STORES SR a.s, Kamenné nám. 1/A, 81561 Bratislava, IČO: XXXXXXXXX škodu vo výške 24,95 €.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 11.03.2019 na tunajšom súde obžalobu na V. K. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 22.05.2019, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe a svojho konania úprimne ľutuje, mal vtedy ťažké obdobie. Následne samosudca postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či obžalovaný:

- rozumie z čoho je obžalovaný,
- bol poučený o svojich právach najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku,
- vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin,
- sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako prečin krádeže.

Nakoľko obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora a obhajcu obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáчанию skutku nevykonával a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie oboznámením podstatnej časti znaleckého posudku MUDr. Segedu zo dňa 14.02.2019 z č.l. 49-63 za splnenia podmienok podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku, podľa § 269 Trestného poriadku oboznámením listinných dôkazov, a to opatrenie z č.l. 30, správa o povesti z č.l. 64, výpis z ústrednej evidencie priestupkov z č.l. 71, lustrácia CDB z č.l. 87-91, lustrácia ZVJS z č.l. 92, odpis z registra trestov z č.l. 93-94, správa o povesti z ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou + skrátený výpis klienta z č.l. 106-107, prípis od poškodeného z č.l. 111 a oboznámením podstatnej časti pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/62/2016.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného popísané vo výrokovvej časti tohto rozsudku kvalifikoval v zhode s prokurátorom ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona. V jeho konaní ide o priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť porušenie chráneného záujmu, ktorým je ochrana vlastníckeho práva.

Podľa záverov znaleckého posudku MUDr. Viktora Segedu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 14.02.2019 (č.l. 49-63) obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel duševnou poruchou v pravom zmysle slova, t.j. žiadnou psychózou, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti. Znalec u neho konštatoval závislosť od prchavých látok (toluénu) v dlhodobej remisii, abuzus stimulancii aktuálne v nútenej abstinencii (väzenie) a zmiešaná porucha osobnosti, ktoré nemajú forenzný význam. Z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť. Znalec nenavrhol uložiť obžalovanému ochranné liečenie.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou na obžalovaného (č.l. 106) vyplýva, že jeho správanie a vystupovanie je väčšinou na požadovanej úrovni, avšak vyskytli sa nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku (počas nárokovej návštevy svojvoľne odišiel od stola k inému stolu, pri ktorom vykonával návštevu iný odsúdený a pri zbere odpadkov odsúdenými v okolí monobloku menovaný na nich vylial vedro vody), za čo bol disciplinárne potrestaný. Doteraz disciplinárne odmenený nebol. Počas výkonu trestu v tamojšom ústave neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. V tamojšom ústave bol dňa 16.10.2018 pracovne zaradený na pracovisko v ústave

s dohľadom Euroobuv, avšak z tohto pracoviska bol dňa 25.10.2018 vyradený z dôvodu nezvládnutia technológie práce. V súčasnosti je od 05.03.2019 pracovne zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom Terminals - výroba komponentov pre elektrotechnický a automobilový priemysel. Pracovným postupom sa zaučil, pridelené pracovné úlohy si plní. V prípade potreby sa tiež zapája aj do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov oddielu a ústavu. Kontakt udržiava prostredníctvom korešpondencie, telefonovania a návštev s družkou, ku ktorej sa plánuje vrátiť bývať po výkone trestu.

Pokiaľ ide o osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že tento je slobodný, má jedno dieťa, na ktoré má určenú vyživovaciu povinnosť, ktorú sa snažil riešiť i počas pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, avšak z objektívnych príčin sa zatiaľ nerealizuje. Pred nastúpením výkonu trestu odňatia slobody pracoval brigádne ako robotník, nebol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a sociálne dávky nepoberal. V súčasnosti je vo výkone trestu odňatia slobody v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/101/2014. Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR bol doteraz trikrát postihnutý v priestupkovom konaní, pričom v dvoch prípadoch išlo o priestupky proti majetku a v jednom prípade o priestupok na úseku dopravy. Z odpisu z registra trestov obžalovaného súd zistil, že doposiaľ bol šesťkrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, a to i nepodmienečným trestom odňatia slobody. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1T/62/2016-132 zo dňa 19.10.2016, právoplatným toho istého dňa, bola schválená dohoda o vine a treste a obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a bol mu uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, tento doposiaľ nevykonal. Naposledy bol odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/20/2014 zo dňa 20.06.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/149/2018 zo dňa 30.01.2019, za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/101/2014.

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

U obžalovaného súd zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už v minulosti odsúdený). Preto v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona horná hranica trestnej sadzby sa u obžalovaného znižuje o 1/3 (upravená trestná sadzba 6 až 26 mesiacov). Súd s ohľadom na závažnosť spáchaného skutku, osobu obžalovaného, na jeho predchádzajúcu trestnú minulosť má za to, že u obžalovaného je možné dosiahnuť účel trestu (najmä zložku výchovnú i zložku individuálnej prevencie) len nepodmienečným trestom odňatia slobody, nakoľko obžalovaný už bol v minulosti súdom trestaný, a to i nepodmienečným trestom odňatia slobody, pričom bol potrestaný i za rovnakú trestnú činnosť ako v predmetnej trestnej veci, a to v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/62/2016, kde bol odsúdený za rovnaký trestný čin na alternatívny druh trestu, keď mu bol uložený trest povinnej práce, pričom tento trest sa u obžalovaného minul účinkom, keď obžalovaný doposiaľ trest nevykonal a navyiac sa opätovne dopustil rovnakej trestnej činnosti i napriek predchádzajúcemu odsúdeniu. Súd tiež poukazuje na to, že obžalovaný bol dvakrát postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku. Súd taktiež poukazuje na správu z výkonu trestu odňatia slobody k doterajšiemu pobytu obžalovaného, kde sa konštatuje, že u obžalovaného sa vyskytli nedostatky v dodržiavaní ústavného poriadku, za čo bol disciplinárne potrestaný. Všetky vyššie uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že u obžalovaného možno účel trestu dosiahnuť len nepodmienečným trestom odňatia slobody. Na základe toho v zmysle § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov, pričom tento trest považuje za dostatočne prísny z hľadiska represívnej funkcie trestu, ktorý môže u obžalovaného splniť svoj účel a naplniť tak aj ochrannú a výchovnú funkciu trestu. Zároveň týmto trestom je aj naplnená zložka individuálnej a generálnej prevencie. Pri výmere trestu súd zohľadnil okolnosť, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní doznal k spáchaniu skutku a urobil vyhlásenie o vine.

Súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (vo veci vedenej na OS Topoľčany sp. zn. 1T/20/2008).

Poškodená spoločnosť TESCO STORES SR, a.s. si v rámci trestného konania riadne uplatnila nárok na náhradu škody a tento i riadne vyčíslila, pričom súd konštatuje, že škoda poškodenému vznikla v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, preto súd obžalovaného v zmysle § 287 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku zaviazal k náhrade škody poškodenej spoločnosti vo výške 24,95 €.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste a náhrade škody v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).